

พระหล้า เกมปัตโต ตอบปัญหาธรรมะ (1)

โพสท์ใน栏านธรรมเสวนาโดยคุณ : นุช [27 มิ.ย. 2542]

คำถาม หลวงปู่คณะ คิดนั้จะต้องปฏิบัติเช่นไรจะ จึงจะ ได้เกิดมาในพกภูมิของศาสนาพุทธ
เกิดมาในพกภูมิของมนุษย์อีก การไม่ขอเกิดมาอีกนะดีเยี่ยมที่สุดน่าเจ้าค่ะ แต่บุญการมี
ของคิดนั้จะมีมากพอที่จะทำให้คิดนั้ไม่ต้องมาเกิดอีกหรือไม่ แต่คิดนั้จะเร่งเพียรพยายาม
ร่างสะสมบุญนะเจ้าค่ะ เพราะถึงอย่างไรในกรณี คิดนั้ก็ได้เกิดมาในพกภูมิของมนุษย์แล้ว
ก็อย่าได้เสียชาติเกิด ต้องเร่งสะสมบุญไปเรื่อยๆ เร่งทำความเพียรเจริญสติตลอดเวลา
เวลาที่คิดนั้ต้องออกไปธุรกิจ หรือต้องขึ้นรถลงเรือไปไหนๆ คิดนั้มักจะคิดว่า ถ้าคิดนั้น
เกิดตายไปตอนนี้ คิดนั้ได้ทำอะไรไปบ้างแล้ว คิดนั้ก็เลยเกิดความรู้สึกว่า เออ...นี่เรายัง
ไม่ได้ทำอะไรกับเขาเท่าไหร่เลย ก็จะต้องมาตายชะแล้ว เพราะความตายเกิดได้ทุกขณะ
คิดนั้นก็ถึงความตายอย่างนี้ตลอดเวลา จะเรียกว่าคิดนั้ได้เจริญรธนาณุสติ ใช่ไหมเจ้าค่ะ

คำตอบ เมื่อห้านๆ เห็นภัยในวัฏฐสงสารอย่างเต็มที่แล้ว มันก็เป็นผู้มีวิสนาอยู่ในตัว
สามารถทำงานให้พ้นทุกข์ในปัจจุบันชาติได้โดยแท้ เพราะคนเรามีอ่อนน้อมเห็นทุกข์เป็นหลัก
ของหัวใจแล้ว นั้นก็คือ ศีล สามัช ปัญญา นั้นเอง เมื่อเห็นอยู่เนื่องๆ ติดต่ออยู่ไม่ขาดสาย
เป็นข้อควรของจิตใจที่ชอบด้วย หนักเข้าก็เบื่อหน่ายคลายความเมินวัฏฐสงสารแบบ
เย็นๆ รอบคอบ เรียกว่า ปัญญาของในวิปัสสนา

อนึ่ง บุคคลผู้จะเกิดเป็นมนุษย์อีกติดกันในชาติต่อไป เป็นผู้ถึงไตรสรณคมน์เท่านั้น
ก็พอแล้ว เพราะ โทรออกพระบรมศาสดาองค์ท่านทายไว้ว่า บุคคลผู้ถึง พุทธ ธรรม สงฆ์
เป็นสรณะแล้ว มีคติเป็นสอง ไม่มนุษย์ก็เทวดา มันเป็นของไม่ยากของผู้ทรงศรัทธา แต่ก็
ตรงกันข้ามกลายเป็นของยากผู้ที่ไม่ศรัทธา ความดีคิดดีทำได้ง่าย ความชั่วคิดดีทำได้ยาก
ความชั่วคุณชั่วทำได้ง่าย ความดีคิดชั่วทำได้ยาก สิ่งเหล่านี้เป็นของจริงมาแต่เดิมคำบรรพ์

ไม่พูดอีกก็จริงอีก พูดอยู่ไม่หยุดก็จริงอยู่ไม่หยุด และก็การเกิดในศาสนาพุทธนั้น
เมื่อเราถึงไตรสรณคมน์แล้ว มันก็มีพีชไว้แล้ว ถึงแม้มีภพมีชาติอีก มันก็ไปเกิดในมนุษย์
พุทธศาสนานั้นเอง ไม่ต้องสงสัยเลยนา

การเกิดเป็นเทวดาเทเวบุตร และพระมหาทุกข์น้อยกว่ามนุษย์ก็จริงอยู่แล้ว แต่เมื่อมัน
อยู่ใต้อานาจแห่งความไม่เที่ยงแล้ว ก็จัดว่าเป็นทุกข์เสมอ กันในด้านปรมัตถ์ และก็มีรรค

ผลนิพพานก็มีในชั้นเทวโลก และพระมหาโลกเหมือนกัน บางท่านก็ภาวนาติดต่ออยู่ในภพนั้นๆ สร้างบารมีอยู่ในภพนั้นๆ ก็เป็นพระอริยบุคคล ได้เหมือนมนุษย์เรา呢่เอง มันก็ล่าช้าอยู่แต่สัตว์เครื่องจาน เปรตทุกจำพวก และสัตว์นรกทุกจำพวกเท่านั้น

"จะอย่างไรก็ตาม เราไม่ติดตามก่อน ให้ เราจะ ไม่ห่วงภพต่อไปในอนาคตอีก เราจะ ของขาดผูกขาดเพื่อพื้นทุกข์ทั้งปวงในปัจจุบันชาติ เพื่อจะตัดปัญหาความมุ่งหวังหลายทางให้เหลือแต่ทางเดียว ปัญหามันจะน้อยลง ความประสงค์ก็ไม่มาก แม้ว่าเราจะทราบเห็นตัวกองทุกข์ขณะจิตเดียว หรือพุทธคำเดียว ก็มีคุณค่ามากกว่าที่ประറณานในภพต่อไป การประറณานในภพต่อๆ ไปตั้งถ้านๆ ขณะจิต ก็ไม่เท่าขณะจิตเดียวที่ห่วงพื้นทุกข์ ในปัจจุบันชาติ"

การของคิว การ sama thana เจตนา ความประสงค์ ความต้องการ และความอธิษฐาน ทั้งหลายเหล่านี้เรียกชื่อต่างกัน แต่ก็มีความหมายอันเดียวกันแห่งรสชาติ ฉะนั้นความต้องการพื้นทุกข์ในปัจจุบันชาติ เป็นพระสติพระปัญญา ศีล สามัชชี ปัญญาอีกด้วย มีพลังมาก แต่เราบัญญัติไม่เป็น ก็กล่าวต่อไปว่า ศีล ไม่มีในเจตนา

ที่แท้ที่นี่ เจตนาหัง กิจจะเว สีลัง วันทามิ เจตนาไปทางดินน้ำเงินเป็นตัว ศีล สามัชชี ปัญญา กลมกลืนกันในขณะเดียว เหมือนเชือกสามเกลียวที่เราเรียกว่า ปัจจุบันจิตปัจจุบัน ธรรมนั่นเอง ไม่ใช่เอื่น ไก่เลย จะบัญญัติหรือไม่บัญญัติก็ไม่เป็นปัญหา ขอให้ทราบติดต่ออยู่ไม่ขาดสายให้เห็น อนิจจัง ทุกขั้ง อนัตตา เป็นเป้าอันเดียวกัน พร้อมลมหายใจออก - เข้า นิวรณ์ทั้งหลายมันต้องอยู่ไม่ได้ดอก

"ผู้รักไกรภวนาราอุ่นเป็นเนื่องนิจ เรียกว่า ผู้นั้นบารมีแก่ล้าแล้ว ท่านผู้ใดพึงเกียจก์ให้ทราบเด็ดว่าบารมียังอ่อนเหลวไหลงมาก ฉะนั้นจึงไม่ควรนั่งควรนอนให้บารมีแก่ล้า" คำว่านั่งนอน นอนทั้งกายทั้งใจด้วย นั่งก็เหมือนกันยืนเดินนั่งนอนเป็นการเปลี่ยนอิริยาบถ เนยๆ

แต่ด้านจิตใจและศรัทธาไม่เปลี่ยนออกจากพุทธ ธรรม สงฆ์ ไปไหนเลย จะทำท่าไม่ทำท่า ก็ไม่เป็นปัญหา

คล้ายกับเกลือ จะอยู่ถาวร หรืออยู่ชั่ว หรืออยู่ที่ไหนก็ตาม ก็รักษาความเค็มของตนไว้อยู่อย่างนั้น

จะอย่างไรก็ตาม ขอให้แบ่งเวลาการงาน อย่าให้เสียวันเสียคืน จิตใจหากจะสูงขึ้นเอง
ไม่ต้องบ่นหา จะช่วยความลงของตนแน่แท้